

Biskoppen, tilbøds ogsaa Kirkeeieren og endelig i Tvivlstilfælde Ministeren, hvortil jeg ikke tror, at den kan tilkomme nogen Enkelt, saaledes at Afgjørelsen skulde bero paa ham alene. Det er en Selsølg, at, saalænge ikke en Bestemmelse vedtages, som nu f. Ex. den her foreliggende, vil Omraadet af den Myndighed med Hensyn til dette Spørgsmaal, som er lagt i Ministerens Haand, være saa meget større, og det er det, som gjør, at det kan siges, at en Del af disse Bestemmelser, som her forefindes, endda ikke praktisk ville komme til at udøve saa stor Indflydelse, idet man jo for en stor Del allerede tidligere har indrømmet en saadan Frihed; men Grunden til, at man dog ogsaa i Kirkekommisjonen mente, at det vilde være rigtigt at have en almindelig Regel i saa Henseende, var jo den, at det ellers, som man mente, kom til at bero paa de enkelte Ministers Opfattelse af Sagen. Jeg tror derfor ikke, at man kan give nogen anden Besvarelse af det fremsatte Spørgsmaal end, at Myndigheden i saa Henseende er delt mellem forskellige, og at den, saalænge den ikke har en lovbekræftet Funktion og Begrænsning for hver af dem, overveiende vil være i Kirkeministerens Haand, og at det i Almindelighed vil være Biskopperne, som have den første Afgjørelse i saa Henseende, og som efter deres Stilling komme til at udøve en væsentlig Indflydelse derpaa.

Sasle: Det er med megen Tilfredshed, at jeg har hørt den høitærede Kirkeministers Udtalelse om, at han i det Hele er for denne Lov, skjøndt der er et enkelt Punkt, som han ikke kan gaa ind paa. Jeg skal dog tillade mig med et Par Ord at anbefale denne Bestemmelse til det høie Thing. Det er ikke første Gang, jeg her i denne Sal har anbefalet, at Kirkerne aabnes for Præster udenfor Sognet til Afholdelse af fuldstændig Gudstjeneste. Det er altid forekommet mig, at, naar der først gives Sognebeboerne Ret til at faae Sakramenterne forvaltede i Kirken ved en udenføgens boende Præst, saa er det ganske vist unaturligt, at Indrømmelsen ikke gaar saa vidt, at der maa holdes fuldstændig Gudstjeneste. Der kan være kirkelige

Forretninger, som den udenføgens boende Præst kan udføre i Kirken, men hvorved han ikke kan holde en Prædiken; og naar da denne Præst, til hvem Sognebaandslojerne have sluttet sig, kommer i Sognet, og de da ønske en fuldstændig Gudstjeneste afholdt, hvad vil saa Følgen blive, naar den ikke maa holdes i Kirken? Den vil blive, at de maa faae ham til at holde gudelig Forsamling for dem i et Hus eller i en Lade, hvor der kan være Rum til de Mennesker, som komme sammen. Det er derfor, jeg vilde sætte megen Pris paa, om den høitærede Minister kunde frasæbe den Indsigelse, han har gjort mod dette Punkt. — Med Hensyn til hvad det ærede Medlem, der først havde Ordet, sagde om Forvaltningen af Sakramenterne, maa jeg gjøre ham opmærksom paa een Ting, nemlig, at det er Folkekirkens Præster, for hvem Kirken aabnes. Der kan altsaa ikke være Tale om at forvalte Sakramenterne paa forskjellig Maade; saafremt der af de Præster, som Kirkerne efter denne Lov skulde aabnes for, skulde ske Misbrug ved den Maade, hvorpaa de forvaltede Sakramenterne, saa vilde de ikke alene blive berøvede Udgang til at benytte andre Kirker, men ogsaa til at benytte den Kirke, hvortil de ere kaldede; de vilde jo selsølgelig blive berøvede deres præstelige Værdighed. Jeg tror derfor, at den Indvending, det ærede Medlem fremførte, har meget lidt at betyde. Han omtalte ogsaa den Uvillie, der kunde opstaa i Menigheden. Ja, det vil jo være meget vanskeligt at bedømme, af hvilken Rod denne Uvillie egentlig er fremkommen, om det ikke er Uvillie mod al aandelig Bevægelse, al kirkelig Rørelse, om det ikke er en Uvillie, der tidt findes hos dem, som vel ere Medlemmer af Folkekirken, men meget lunkne Medlemmer, om det overhovedet er en Uvillie, som der virkelig er Grund til at lægge Vægt paa. Jeg tror derfor ikke, at disse to Indvendinger skulde kunne gjøre, at man skulde have Betænkkeligheder ved at vedtage Lovforslaget.

Jessen: Anordningen af 2den Oktober 1862 forudsætter udtrykkelig, at den Tilladelse, der gives til at forette Altergang osv., kan misbruges til at udbrede Uvillie og Brede imod